

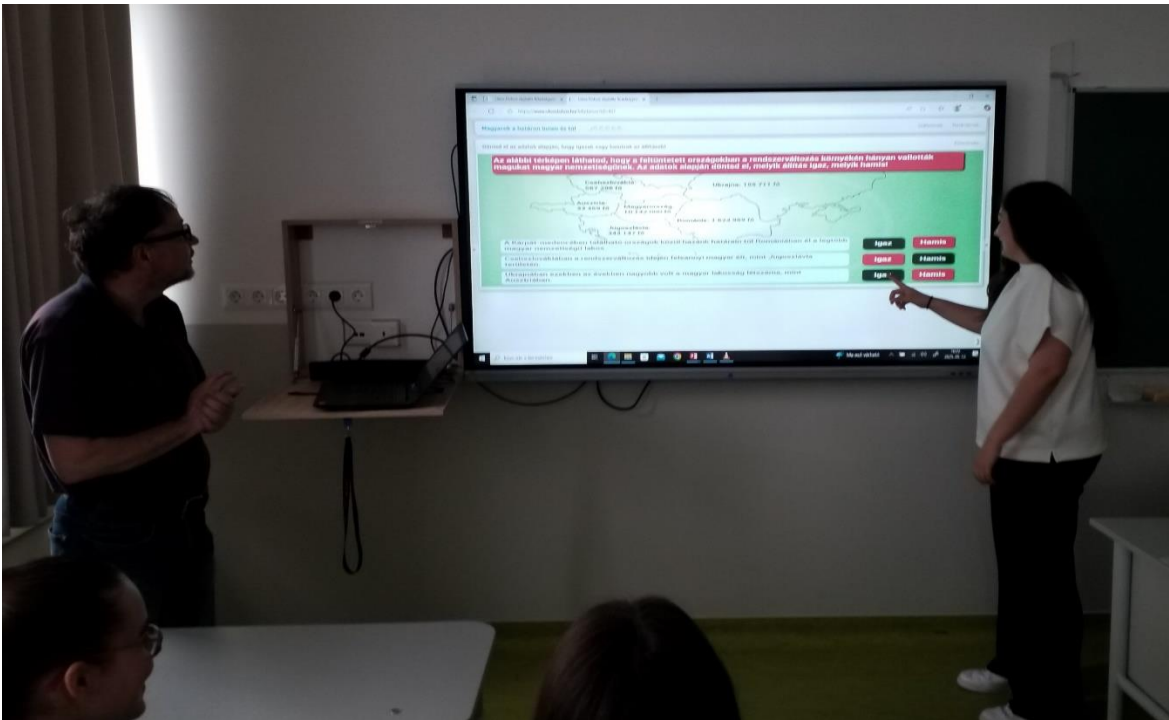
A Szent László Általános Művelődési Központ Általános Iskolája sikeresen pályázott a Határtalanul programban. Így 30 fő hetedikes tanuló és 4 pedagógus utazhatott Erdélybe. A pályázat neve “A só útján”.

Előkészítő óra

A gyerekek tanulmányi útját egy felkészítő foglalkozás előzte meg. Ezen az órán előre kiadott, az utazással kapcsolatos főként történelmi és kisebb részben földrajzi témaköröket dolgoztak fel és prezentált Németh László történelem szakos pedagógus. A bemutató során szó esett a célországban élő magyarság létszámáról, az ottani települések magyarságának történelméről és jelenéről, etnikai összetételéről. Mindezekén túl fontos szerepet kapott utazásunk programjának részletes bemutatása, illetve az utazás során tanúsított viselkedési alapszabályok és normák ismertetése.

A látottakat és hallottakat követően a gyerekek kisebb csoportokban a megszerzett tudásukról tanúbizonyosságot adtak egy rövid játékos teszt megírásával. Ezzel az előkészítő órán átadott tudásanyag visszacsatolása is megtörtént.

Indulás előtt a gyerekek megismerték az Okosdoboz, a Barangoló digitális tartalomtár használatát. Órán az Erdély nemzetségei rész feldolgozásával megismerték az oldalt. Az osztályfőnökökkel megbeszélték, hogy otthon ki melyik füllel ismerkedik meg otthon. Ezeket az információkat feldolgozták a tanulók a pedagógus segítségével. Örömmel vették, amikor Erdélyben használni tudták az ismereteket.

A tanulmányi kirándulás

1. nap 2025. május 19. (hétfő)

2025 május 19-én, 6 órakor útnak indultunk egy lelkes és izgatott csapattal Erdély felé.

Az úticélunk és egyben szálláshelyünk Székelyszentlélek volt, Székelyföld szívében. Hosszú út várt ránk, az egész délelőtös utazást csak egy-egy rövid megálló szakította félbe. Nyolc óra környékén léptük át a határt, majd Torda felé vette az irányt a busz,

Tordán vettük fel Józsa Esztert idegenvezetőt, aki nagy szakértelemmel, türelemmel, szeretettel és odafigyeléssel kalauzolt végig bennünket a látnivalók során négy napon át.

Első programunk a Tordai - Sóbánya, több mint száz méter mélységébe ereszkedjünk le. A látvány önmagáért beszélt.

Hosszú folyosó, lépcsősorok vezettek le a mélybe, ahol a múlt hagyatéka és a jelen összefonódása, mind-mind csodálatos egységben várja az oda látogatókat.

Végezetül egy hosszabb utazás várt ránk **Székelyszentlélekre**. Ott szállásadóink a Becsali Panzióban vártak. Azt a szeretetteljes fogadtatást, amit részükről tapasztaltunk nehéz szavakba önteni.

2. nap 2025. május 20. (kedd)

Frissen és újult erővel vágtunk neki az új napnak, amiben segített az igen ízletes és gazdag reggeli. Az indulás előtt a helyi iskolába látogattunk el, ahol a szívélyes fogadtatásban volt részünk. Viszonzásul egy kis ajándékkal – helyi, bajai termelők termékeivel - kedveskedtünk.

Rövid ismerkedés, egy kicsi közös játék után folytattuk utunkat.

Először **Szovátára** utaztunk, ahol felülnézetből megcsodáltuk a Medve-tavat. A Medve-tó nevét kiterített medvéhez hasonló alakjáról kapta és 1870 és 1880 körül alakult ki. Benne 66 000 tonnára becsült oldott sómennyiség van, a felszíntől lefelé hőmérséklete növekszik, melyet a nap melege és a lejjebb koncentrálódó só okoz.

A tó körbesétálása, és egy rövid pihenő után indultunk **Korondra**, ahol kedvünkre nézelődhattunk a kirakodóvásárban. Korondon a fazekasságnak ősi hagyományai vannak, sokan Európa egyik legjelentősebb fazekas központjának tartják. A fazekasság a középkortól nőtt iparággá. A korondi fazekasság történetének legnagyobb, máig is ható vízválasztója a múlt század vége, a XX. század eleje volt. Ekkor terjedt el és honosodott meg a mázas kerámia. Ettől kezdve készítették azokat az edénytípusokat, amelyek ma is a döntő többségét alkotják a korondi termelésnek. Az első világháború idején sem szünetelt a korondi fazekasok tevékenysége. Ernyős szekereikkel eljutottak egészen Ausztria határáig is. A két világháború közötti időszakban a korondi kerámia addig soha nem tapasztalt mértékben fellendült. Hamarosan felfedezték az új piacokat, s ettől kezdődően valamennyi fontosabb vásáron részt vettek.

A parajdi sóbánya mellett, Korondon meglátogattunk egy helyi sóvágót, Ő bemutatta, hogyan vágja szét a nagy sótömböket. Ebből ő készít szappanokat, fürdősót, étkezési só és még egyebeket, amit csak lehet sóból készíteni. Nagyon tetszett a gyerekeknek, hogy miközben vágta a só, tele lett sószilánkkal a levegő és ha kinyitották a szájukat, sós lett a szájuk.

Következő úticélunk a közeli **Farkaslaka** volt. Farkaslaka a nagy székely író, Tamási Áron szülőfaluja. Farkaslaka és Tamási Áron - a falu és az író - egygé nőtt a hely- és a környékeliek tudatában. Farkaslaka a magyar irodalom klasszikus zarándok helye lett. Tamási művészetével maradandó emléket állított szülőfalujának. Stílusalkotó mester, a székely beszédet illesztette be a magyar irodalomba. Itt található Tamási Áron síremléke és egy emlékmű, amely Szervácius Jenő és fia alkotása. A Tamási emlékmű hivatalos felavatása 1972 szept. 24-én, az író születésének 75. évfordulóján volt.

A nap végeztével, szállásunkra felé tartva, megálltunk **Szejkefürdőn**, ami Székelyudvarhely városrésze. Orbán Balázs (1829-1890) a legnagyobb székely író, történész, etnográfus, publicista és közéleti személyiség sírhelye és emlékműve a Borvízoldalban van. Végrendelete szerint az egykori birtokon, Szejkefürdőn temették el. Sírja elé székelykapu-sort állítottak, amelyekből az utolsó kapu az övé volt. Halála előtt két évvel csináltatta.

A kopjafás-féldomborműves síremléket, az Orbán Balázs bronz arcképével Orbán Áron székelyudvarhelyi szobrászművész tervei szerint építették.

Hazatérésünkkor a már megszokott süteménnyel és finom vacsorával vártak minket.

3. nap 2025. május 21. (szerda)

A megérdemelt pihenésünk és a nagyon finom reggelink elfogyasztását követően tudtuk, hogy a legszebb és a leghosszabb napunkra virradtunk. Első utunk **Csíkсомlyóra** vezetett, ahol a csodatevő Szűz Mária szobrát néztük meg a kegytemplomban.

Csíkсомlyó után a következő állomás Gyergyószentmiklós volt ahol a magyar örmény kisebbség történetéről hallgattunk meg egy előadást és megtekintettük az **Örmény Katolikus Templomot**.

Ezt követően folytattuk kirándulásunkat. További úticélunk a **Gyilkos-tóhoz** és a **Békás szoroshoz** vezetett.

A Gyilkos-tó egy természetes torlasztó. 1837 nyarán a keletre fekvő Gyilkos-kő oldalán felhalmozódott agyagos lejtőtörmelék nagy esőzések hatására lezúdult a völgybe, nekicsúszott a Cohárd délkeleti lábának és elzárta több patak folyását. Vannak, akik a tó keletkezését az 1838. január 11-i földrengéssel hozzák kapcsolatba. A turistakalauzok szerint a Gyilkos-tó Erdély egyik legismertebb tájképe, igazi természeti ritkaság, páratlan látvány a rozsdás vörös víztükörből meredező fatörzsek csonkjaival és a tó mögötti Kis-Cohárd irdatlan nagy sziklatömbjével.

A Békás szoros szépségét, a mészkőbe vájt hasadékvölgyet nehéz lesz elfelejteni bárkinek is. Nyomasztóan magas és szinte függőleges sziklaszirtek, zúgó hegyi patakok, kisebb-nagyobb vízesések, barlangok alkotják a szoros látnivalóit, amit csak a helyszínen sétálva élhetünk át igazán. A sziklákról száz számra tör elő a sok kis patak, melyek gyakran mesés szép vízeséses formájában adják át magukat a Békáspataknak.

A nap zárásaként **Székelyudvarhely** következett, ahol a „székely főváros” nevezetességeivel ismerkedtünk meg. A rövid városnézés után a szoborparkba indultunk, ahol megtekintettük olyan híres emberek mellszobrát, mint pl.: Rákóczi Ferenc, Báthory István, Bethlen Gábor stb.

Későn értünk szállásadóinkhoz, akik vendégvárása feledtette fáradtságunkat, de ennek a napnak a csodálatos látnivalóit nem lehet elfelejteni.

4. nap 2025. május 22. (csütörtök)

Reggeli után, szinte azonnal buszba ültünk és megkezdődött utazásunk hazafelé. Útközben először **Fehéregyházánál** álltunk meg, állítólag itt látták utoljára Petőfi Sándort. Emlékhelyénél kissé elidőztünk, majd leraktuk koszorúnkat.

Innen Segesvárra mentünk, ahol megcsodáltuk Erdély egyik „ékszerdobozát”, megnéztük Petőfi szobrát. Végezetül megjártuk a diáklépcsőt.

Utolsó úticélunk **Marosvásárhely** volt, ahol egy rövid városnézésre is lehetőségünk volt.

Élményekkel és csodálattal feltöltve indultunk el hazafelé. Megtöltött bennünket egy hihetetlenül jó érzés, amelyet nem lehet megmagyarázni, mint ahogy az egész kirándulást sem lehet úgy leírni, hogy az visszaadja mindazt, amit átéltünk. Erdélyt látni kell, személyesen megtapasztalni.

Értékelő óra

Hazaérkezésünk után nem maradt más hátra, mint hogy feldolgozzuk Erdélyben látottakat. Egy értékelő óra keretén belül megnéztük az úton és az útról készült képeket, videót. Diákjaink egyénileg és kiscsoportokban számoltak be élményeikről, majd egy vetélkedő formájában összemérték tudásukat.

